

گزارش آکسیون کمیته دانشجویی بلژیک - ۱۲ ژوئن

کمیته دانشجویی بلژیک - بروکسل

یکشنبه ۲۴ خرداد ۱۳۸۸

روز گذشته عده ای از رفقای کمیته دانشجویی در غالب یک تیم برای اعتراض به خیمه شب بازی انتخاباتی رژیم به جلوی سفارت

ایران در بروکسل رفتند. ساعتی قبل مدت زمان آکسیونی که پلیس به نیروهای اپوزیسیون داده بود به پایان رسیده بود و محل خالی از معترضین بود. تنها تعداد بسیار زیادی دانشجو در محیط دانشگاه ULB و چمن های اطراف آن و خیابان مقابل سفارت حضور داشتند.

ما به محض رسیدن شروع به الصاق شعارها به لباسها و کوله های خود شدیم و کلاه هایی نیز با شعار اعتراضی آماده کردیم. بعد از کمی بحث با چند دانشجو از فرصت موجود استفاده کرده و خود را شعارگویان به آنسوی خیابان و دقیقاً جلوی نرده های سفارت و در ورودی آن رساندیم. اولین بار بود که خود را به

اینجا رسانده بودیم. همیشه با ازدحام پلیس محافظ روبرو بودیم و اجازه حرکت از سمت مقابل را بما نمی دادند. ما هم شادمان و خشمگین شروع به شعار دادن کردیم. خشم عجیبی در بین رفقای حاضر جاری بود. با تمام توان شعارهای سرنگونی، مخالفت با مضحکه خیمه شب بازی انتخابات، شعارهای ضد سیستم و ضد اعدام می دادیم. ماموران سفارت که انتظار این مورد را اصلاً نداشتند و گمان نمی کردند که معترضین خود را به جلوی نرده های سفارت رسانده باشند، دست پاچه شده بودند. دائماً رفت و آمد می کردند و از ترس درهای داخلی را که باز بود، قفل کردند و با خنده خشناک ما روبرو می شدند. افرادی که از داخل

آنجا بیرون می آمدند آنچنان وحشت زده بما نگاه می کردند که گویی قرار بود به آنها حمله شود و سریع محل را ترک می کردند. نگاه خشمگین مامورانی را از پنجره دیدیم که تصور آنچه در ذهنشان می گذشت سخت نبود "اگر در ایران بودید می فهمیدید که با شما چه

می کردیم". ولی ما در حال شعار دادن به سمت محل اخذ رای راه افتادیم و در پیچ خیابان بود که پلیس سراسیمه آمد و جلوی ما را گرفت. با توجه به تجارب قبلی، پلیس فقط اخطار داد که شما مجوز ندارید و زمان اعتراض حدوداً ۲ ساعت است که تمام شده. ما با کمی چانه زنی توانستیم برای ۳۰ دقیقه دیگر پلیس را راضی کنیم که بمانیم و اعتراض کنیم، البته در آنسوی خیابان. شعارگویان از خیابان گذشتیم و در آنطرف اعتراض خود را ادامه دادیم. چند دانشجو هم با یکی از رفقای ما به بحث بر سر ماهیت رژیم و انتخابات مشغول شدند. پاسخ های جمعی ما به او باعث شد که آنها با ما ابراز همبستگی کنند. ایرانیانی که سوار بر

اتوموبیل از مسیر می گذشتند با آرزوی موفقیت برای ما بوق می زدند و شادی می کردند. در عین حال با ایرانیانی هم روبرو شدیم که با توهم به اصلاح این رژیم و اصلاح طلبان از رای دادن بازمی گشتند. پلیس که در سالهای اخیر چنین صحنه ای را ندیده بود بسیار با احتیاط ما را بدرقه کرد که آکسیون را خاتمه دهیم.

در راه هیجانی در بین رفقا وجود داشت که جالب و وصف ناشدنی بود. از کمین زدن ما برای رفتن به جلوی نرده ها، از شعارهای خوبی که بر ضد این مضحکه در جلوی دوربین های سفارت فریاد می زدیم، از دست پاچگی مامورین ترسو و مسئول سفارت با شال سیاه احمدی نژادی اش و ابراز احساسات مردم بلژیک و سایر ایرانیان بروکسل همه و همه ما را در اهدافمان مصمم تر کرد. فهمیدیم که اگر چه کم هستیم ولی اثرگذاریم.

کمیته دانشجویی بلژیک - بروکسل

